

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยาใน
ประโยคภาษาไทย สรุปได้ดังนี้

๑. คำกริยาในภาษาไทย จำแนกตามความหมายได้เป็น ๓ ชนิด คือ
  - ๑.๑ คำกริยาแสดงอาการ จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทำ
  - ๑.๒ คำกริยาแสดงสภาพ จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทรงสภาพ
  - ๑.๓ คำกริยาแสดงความรู้สึก จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ประสบ
๒. คำกริยาแสดงอาการ จำแนกตามคำนามที่ปรากฏร่วมด้วยเป็น ๗ ชนิด คือ
  - ๒.๑ คำกริยาแสดงอาการที่ไม่กระทบกระเทือน จำแนกได้เป็น ๒ ชนิด คือ
    - ก. คำกริยาแสดงอาการอยู่กับที่
    - ข. คำกริยาแสดงอาการเคลื่อนที่คำกริยาทั้ง ๒ ชนิดนี้ต่างก็ปรากฏกับคำนามที่เป็นผู้ทำ แต่ต่างกันที่คำกริยาแสดงอาการเคลื่อนที่อาจจะปรากฏกับคำนามที่เป็นจุดหมาย หรือ แหล่ง เดิม หรือทั้งจุดหมายและแหล่ง เดิมได้ ส่วนคำกริยาแสดงอาการอยู่กับที่จะปรากฏกับคำนามดังกล่าวไม่ได้
  - ๒.๒ คำกริยาแสดงอาการที่ทำร่วมกับผู้อื่น จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทำ และ ผู้ร่วม
  - ๒.๓ คำกริยาแสดงอาการที่ไม่กระทบกระเทือนผู้อื่น แต่ต้องปรากฏสถานที่ในการกระทำ จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทำ และ สถานที่
  - ๒.๔ คำกริยาแสดงอาการที่กระทบกระเทือนผู้อื่น จำแนกได้เป็น ๒ ชนิด คือ
    - ก. คำกริยาแสดงอาการที่ทำให้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เปลี่ยนสภาพ
    - ข. คำกริยาแสดงอาการที่ทำให้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เคลื่อนที่คำกริยาทั้ง ๒ ชนิดนี้ต่างก็ปรากฏกับคำนามที่เป็นผู้ทำและผู้ถูก แต่ต่างกันที่คำกริยาแสดงอาการที่ทำให้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เปลี่ยนสภาพ อาจปรากฏกับคำนามที่เป็น สถานที่ ได้ ส่วนคำกริยาแสดงอาการที่ทำให้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เคลื่อนที่ อาจจะปรากฏกับคำนามที่เป็น จุดหมาย หรือ แหล่ง เดิม หรือทั้ง จุดหมาย และ แหล่ง เดิม

๒.๕ คำกริยาแสดงอาการที่เป็นผลต่อสิ่งอื่น จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทำ
และ ผล

๒.๖ คำกริยาแสดงอาการที่มีผู้อื่นเป็นจุดหมาย จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทำ
และ จุดหมาย

๒.๗ คำกริยาแสดงอาการที่มีผู้อื่นมาช่วย เสริมความหมายให้ชัดเจนขึ้น จะปรากฏกับ
คำนามที่เป็น ผู้ทำ และ ผู้เสริม

๓. คำกริยาแสดงสภาพ จำแนกตามคำนามที่ปรากฏร่วมด้วยเป็น ๔ ชนิด คือ

๓.๑ คำกริยาแสดงสภาพที่บอกลักษณะหรือคุณสมบัติ จะปรากฏกับคำนามที่เป็น
ผู้ทรงสภาพ

๓.๒ คำกริยาแสดงสภาพทำนองเดียวกัน จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทรงสภาพ
และ ผู้ร่วม

๓.๓ คำกริยาแสดงสภาพที่มีผู้อื่นมาช่วย เสริมความหมายให้ชัดเจนขึ้น จะปรากฏกับ
คำนามที่เป็น ผู้ทรงสภาพ และ ผู้เสริม

๓.๔ คำกริยาแสดงสภาพที่มีหน่วยวัด จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ทรงสภาพ และ
หน่วยวัด

๔. คำกริยาแสดงความรู้สึก จำแนกตามคำนามที่ปรากฏร่วมด้วยเป็น ๕ ชนิด คือ

๔.๑ คำกริยาแสดงความรู้สึกที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น จะปรากฏกับคำนามที่เป็น
ผู้ประสบ

๔.๒ คำกริยาแสดงความรู้สึกที่เกิดที่อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง จะปรากฏกับคำนาม
ที่เป็น ผู้ประสบ และ สถานที่

๔.๓ คำกริยาแสดงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่น จะปรากฏกับคำนามที่เป็น
ผู้ประสบ และ ผู้เสริม

๔.๔ คำกริยาแสดงความรู้สึกต่อผู้อื่น จะปรากฏกับคำนามที่เป็น ผู้ประสบ
และ จุดหมาย

๔.๕ คำกริยาแสดงความรู้สึกต่อผู้อื่น และผู้อื่นนั้นเป็นสาเหตุ จะปรากฏกับคำนาม
ที่เป็น ผู้ประสบ และ คำนามที่เป็น จุดหมาย ซึ่งเป็นสาเหตุในขณะเดียวกัน

๕. คำนามกับคำกริยาที่ปรากฏร่วมกันในประโยค มีความสัมพันธ์กันทางอรรถศาสตร์ เป็นแบบต่าง ๆ ๑๖ แบบ คือ ผู้ทำ ผู้ทรงสภาพ ผู้ประสพ ผู้ถูก ผล จุดหมาย สถานที่ ผู้ร่วม หน่วยวัด ผู้เสริม สาเหตุ เวลา แหล่งเดิม เครื่องมือ ลักษณะ ผู้รับประโยชน์

ความสัมพันธ์ดังกล่าวจำนวน ๑๐ แบบ คือ ผู้ทำ ผู้ทรงสภาพ ผู้ประสพ ผู้ถูก ผล จุดหมาย สถานที่ ผู้ร่วม หน่วยวัด และผู้เสริม จำเป็นต้องปรากฏในกรณีต่าง ๆ กัน

ส่วนความสัมพันธ์อีก ๖ แบบ คือ สาเหตุ เวลา แหล่งเดิม เครื่องมือ ลักษณะ และผู้รับประโยชน์ ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคก็ได้

๖. คำเชื่อมมีบทบาทในการช่วยแสดงความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยาได้ดังนี้

๖.๑ คำเชื่อมช่วยแสดงความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ต่าง ๆ กันได้ ๑๑ แบบ

๖.๒ คำเชื่อมจำเป็นต้องใช้ช่วยแสดงความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยาบางลักษณะ

ความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยา จำนวน ๒ แบบ จำเป็นต้องใช้คำเชื่อมช่วยแสดง เสมอ

๖.๒.๑ ผู้รับประโยชน์

๖.๒.๒ ลักษณะ

ความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยา จำนวน ๘ แบบ จำเป็นต้องใช้คำเชื่อมช่วยแสดงในบางกรณี

๖.๒.๓ ผู้ทำ

๖.๒.๔ ผู้ร่วม

๖.๒.๕ เครื่องมือ

๖.๒.๖ จุดหมาย

๖.๒.๗ แหล่งเดิม

๖.๒.๘ สาเหตุ

๖.๒.๙ สถานที่

๖.๒.๑๐ เวลา

ความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยา จำนวน ๑ แบบ ที่อาจใช้คำเชื่อมช่วยหรือไม่ก็ได้

๖.๒.๑๑ ผู้เสริม

๖.๓ คำ เชื่อมช่วยระบุความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยาให้แน่ชัด

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำนามกับคำกริยาในประโยคภาษาไทย ผู้วิจัยได้พบว่า มีคำกริยาบางคำ เช่น สาละวัน กระจีกระวาด และ ระเบิดกระ เมี้ยน จะต้องมีการกริยาอื่น ๆ ปรากฏร่วมด้วย

ตัวอย่าง

* เขา สาละวัน

เขา สาละวัน ค้นหาหนังสือ

* เขา กระจีกระวาด

เขา กระจีกระวาด ทำการบ้าน

* เขา ระเบิดกระ เมี้ยน

เขา ระเบิดกระ เมี้ยน ส่งห่อของให้ฉัน

ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะได้รวบรวมคำกริยาที่ต้องปรากฏร่วมกับคำกริยาด้วยกัน เหล่านี้ว่ามีคำอะไรบ้าง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกริยาดังกล่าว

อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่าคำกริยาแสดงสภาพจำนวนหนึ่ง เป็นผลมาจากคำกริยาแสดงอาการและมีรูปพ้องกัน เช่น

คำกริยาแสดงอาการ : โหน่ง โค่น ต้นไม้

คำกริยาแสดงสภาพ : ต้นไม้ โค่น

ผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะศึกษาต่อไปว่า คำกริยาแสดงสภาพคำใดอีกบ้างที่เป็นผลมาจากคำกริยาแสดงอาการ แต่ไม่มีรูปพ้องกัน และคำกริยาแสดงสภาพกับคำกริยาแสดงอาการนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร